

חג פסח

ברכת הפרנסה

מבואר בגמרא (ראש השנה טז, א) שבחג פסח העולם נידון על התבואה. וכוונת חז"ל היא שבפסח נידון כל אחד מהי מידת הברכה שתהיה בפרנסתו באשר היא. ומה שנקטו חז"ל בלשונם "תבואה" זהו משום שעיקר הפרנסה בימיהם היתה מן התבואה, אך באמת לאו דוקא הוא, ובפסח נידון כל אחד על פרנסתו באשר היא.

ואכן בשמו של החג - 'פסח', ישנו רמז נפלא לכך שבו תלויה ברכת הפרנסה, כפי שמבאר הרה"ק ר' צבי הירש מזידיצ'וב זיע"א שהרי ישנם שלושה שמות קדושים אשר על ידיהם מוריד הקב"ה את שפע הפרנסה לעולם, ושלושתם נרמזים בפסוק הפרנסה - "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון" (תהלים קמה, טז) ת ידך "אותח פ" לש תוביתה ישארב : (נוזמה תכרבב וא הליפתב הז קוספ מירמואשכ מהב ניווכל ווכנו יוארו) "רדי תא חנרמז השם הקדוש פא"י, וכן הם הגמטריא של השם הקדוש סא"ל, ובסופי התיבות של "פות נרמז השם הקדוש חת"ך) (וכן הוא הגמטריא של תיבת "ומשביע" שבפסוק). והרי 'פסח' הוא הראשי תיבות א"ל, חת"ך) (הממונים על הפרנסה. סא"י, פשל שלושה שמות קדושים אלו)

ולכן מנהג ישראל קדושים לקנות לכבוד חג הפסח שפע של בשר ויין ושאר מאכלים ערבים מבלי לקמץ, וכן עורכים את שולחן ליל הסדר בכלים נאים ומפוארים כפי היכולת (שו"ע או"ח סי' תעב, ב), כי מכיון שמחג הפסח נשפע שפע של פרנסה ועשירות, על כן יש לנהוג בו בשפע ועשירות. וככל שיכבד האדם את חג הפסח וינהג בו בשפע רב, וכן יזהר ביותר מאיסור חמץ אפילו בכלשהו, על ידי זה תהיה פרנסתו מצויה לו בריווח ובכבוד במשך כל השנה.

